

Tecavüz vakalarının Türkiye'dekinden bile önemli olduğu Hindistan'da, şimdiye kadar hiç duymadığım bir yöntemle bunlara ilişkin bir araştırma yapılmış. Pandey isimli bir araştırmacı, tecavüzden hüküm giymiş 122 kişiye pişman olup olmadıklarını ve neden tecavüz ettiklerini sormuş. Bana ilginç gelen, bunun bu zamana kadar yapılmamış olması. *İğrendiğimiz suçlulara hayvan muamelesi yapmayı, yeni suçların önüne geçmeye tercih ediyoruz, sanırım.*

Bu 122 kişinin sadece biri gerçekten pişman olduğunu söylemiş. Birkaç kişi de yaptıklarının uyuşturucu veya alkol etkisinden dolayı olduğunu söyleyerek pişmanlık *izlenimi* vermiş ancak bu mahkumların büyük kısmı, kadınların (geç vakitte sokağa çıkarak, giyimlerine dikkat etmeyerek, davetçi tavırlar sergileyerek vs.) *tecavüzü hakettiğini* düşünüyor. Bazıları da *bütün erkekler tecavüz ediyor, biz sadece yakalananlarız* demiş.

Aynı hapishanede bulunan 65 katile de aynı soru yöneltilmiş. Birkaç istisna hariç, onların pişmanlık belirttiğini söylüyor araştırmacı. Tecavüzcülerin çoğunun yaptıklarını suç olarak görmediğini anlıyoruz. Onlara bir süre ceza verip salıvermenin muhtemelen bu sebeple önemli bir faydası yok. Kültürle alakalı bir kısmı da var, tabii. Kadının ne kadar *insan* görüldüğüyle alakalı, onun *tercihinin* ne kadar önemli olduğuyla ilgili davranış kalıpları kültür tarafından şekilleniyor.

Hindistan'da yapılmış bir araştırmayı aynen Türkiye'ye uyarlamak zor, bununla beraber benzer çalışmalar yapıldığında *suçu önlemek için en doğru ceza* da ortaya çıkar.

Yazının tamamı burada